

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Végove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Klerikalnega gromovnika jeza in strah.

V dveh člankih, v soboto in v ponedeljek, so bile otrobe, ki jih je dr. Šusteršič prodajal na shodu v Ribnici, korenito pojasnjen. Ravno tako širokoustni, kakor praznoglavi dr. Šusteršič jo je skupil, da bo pomnil, kajti v teh člankih je bilo temeljito in prepričevalno dokazano njegovo politično šarlantanstvo.

V svojem ribniškem govoru pa je dr. Šusteršič povedal še nekaj reči, ki sicer niso važne niti pomembne, ki pa zaslužijo, da se pri njih nekoliko pomudimo, ker so značilne za klerikalno stranko.

Ves Šusteršičev govor je prešinjen nekega srda. Govoril je jezno — a vzrok tej jezi je cesarska naredba, skatero se dovoljuje pobiranje deželnih naklad tudi za leto 1903 in skatero so bile pokopane vse nadeje klerikalne stranke na zmago njihove obstrukcije.

Dne 30. decembra leta 1901. je sklenil deželni zbor:

»V pokritje primankljajev pri deželnem zakladu, naj se pobirajo od 1. januvara leta 1902. do onega časa, ko se deželni proračun za leto 1902. končno vlevljavo določi, sledče deželne naklade« i. t. d.

S tem sklepom, je deželni odbor dobil pooblastilo, pobirati deželne naklade, dokler ne bo proračun za l. 1902. končno vlevljavo določen. Mi smo ta sklep tolmačili tako, da je v njem obseženo pooblastilo neomejeno, dokler se definitivni proračun ne odobi. Tega mnenja so bili tudi klerikalci sami. Ker pa so sprevideli, da bi deželni odbor vsled tega lahko celih šest let vodil deželno upravo brez deželnega zobra in bi torej njihova obstrukcija popolnoma v vodo padla, so nakrat začeli gorenji sklep drugače tolmačiti. Rekli so, da

je s tem sklepom deželni odbor samo do konca l. 1902. pooblaščen, pobirati doklade. Ker ima to tolmačenje vsele besedila deželozborskog sklepa mnogo zase, so klerikalci trdno upali, da bo deželna obstrukcija vsele ne sme niti za dan ustaviti. Če deželni zbor neče, ali vsled obstrukcije ne more storiti svoje dolžnosti, potem ne preostane družega nič, kakor posebi po izrednih sredstvih.

Prevarili pa so se kruto. Dr. Šusteršičevi računi so bili napačni. Ni prišlo do kapitulacije, pač pa je izšla cesarska naredba, s katero se deželni odbor pooblašča pobirati tudi l. 1903. vse deželne naklade. In ker taka naredba lahko vsako leto izide, so klerikalci zopet tam, kjer so bili prej, ker je sedaj zopet mogoče celih šest let vladati, ne da bi se sklical deželni zbor.

To pa je nekaj, česar se po vsej pravici klerikalna stranka boji, zakaj, če bi šest let izostajale deželne podpore, če bi cestni odbori šest let ne mogli pobirati doklad in bi vsled tega ceste razpadle — potem bi se znalo zgoditi, da bi oškodovan kmetje s poleni šli nad svoje zapeljive in z biči napodili dr. Šusteršič in njegove tovariše.

Zato pa se je dr. Šusteršič na ribniškem shodu z divjo jezo zaganjal v omenjeno cesarsko naredbo. In ker je naravno, da je ta cesarska naredba marsikom održala očiter marsikoga prepričala, kako brezupna in bedasta je klerikalna obstrukcija, je dr. Šusteršič posegel po najsmejšem sredstvu, da bi kolikor možno izbrisal vtič te cesarske naredbe. Možiček je z velikim patosom oznanjal, da ta cesarska naredba ni — zakonita. Oj, ti ljuba ribniška nedolžnost, ki se daš pitati s takimi otrobi! Provinčno pobiranje deželnih naklad se že od nekdaj dovoljuje cesarskim naredbam. Takih naredb je bilo izdanih že na tucate in niti najslav-

nejšim pravnikom ni prišlo na misel, dvomoti o njih zakonitosti. Kakor se pomaga državi, če državni zbor ne dovoli proračuna, tako se pomaga tudi deželni in pomagalo se ji bo tudi v naprej, ker se deželna uprava ne sme niti za dan ustaviti. Če deželni zbor neče, ali vsled obstrukcije ne more storiti svoje dolžnosti, potem ne preostane družega nič, kakor posebi po izrednih sredstvih.

Sicer pa, če je dr. Šusteršič tako prepričan, da je cesarska naredba nezakonita, zakaj ne svetuje svojim pristašem, naj deželnih naklad ne plačajo? Nezakonitih doklad ni nikje dolžan plačati! Toda dr. Šusteršič ni pozval klerikalcev, naj doklad ne plačajo in jih tudi ne bo, ker ve, da bi s tem le svoje pristaše spravil v nesrečo, ker dobro ve, da je cesarska naredba popolnoma zakonita. Dvomil je o zakonitosti te naredbe, samo da prikrije silni fiasko svoje obstrukcije.

Poraz te obstrukcije je tudi v resnici vprav strašen in Šusteršič je moral napeti vse sile, da je svojim pristašem delal pogum. Kako ponosni so bili klerikalci začetkom obstrukcije na svoje poslane! Sedaj pa jih je že obšel pravi »Katzenjammer«, ker na svojih telesih čutijo posledice obstrukcije, tako brido, da so se že začeli puntati. Na vso moč, z največjim bombastom je delal dr. Šusteršič svojim pristašem korajo, in jim hvalil obstrukcijo — a kaj zaledje te besede, ko pa revoltirajo njegovi somišljeniki, kakor se kaže v Metliki, kjer hoče klerikalni cestni odbor odstopiti, ker vsled obstrukcije ne more izpolnjevati svojih nalog in se boji klerikalnega kmeta!

Pa tudi v vodstvu klerikalne stranke mora hudo vreti. Sicer je dr. Šusteršič na ribniškem shodu začrival, da vrla v klerikalnih vrstah »vzorna sloga«, ali ta sloga mora biti že preklicano klavrna, ker

se je Šusteršiču zdelo potrebno na istem shodu klicati: »Kdor ne more prenesti našega nastopa, ta naj odloži mandat in ljudstvo si bo izbralo drugačega zastopnika. Če bi bila sloga med klerikalci vzorna, bi Šusteršiču pač ne bilo treba, dajati take miglaje s polemom svojim poslanskim tovarišem. Če se iz kake stranke že javno začne tako streljati na lastne poslance, potem morajo biti razmere že skrajno napete, potem mora »vzorna sloga« že pokati na vseh koncih.

In do tega tudi pride, kajti narod na deželi je presiromašen in preved potreben deželni zbor, da bi mogel dolgo prenašati gospodarsko škodo, ki mu jo prizroča klerikalna obstrukcija. Naj klerikalci le še nekaj časa nadaljujejo obstrukcijo, in videli bodo, kako jim zagode kmetski narod. Konj je prenašal, da ga je Ribničan stradati učil, toliko časa je to prenašal, da je poginil, katoliški Ribničan dr. Šusteršič pa se prepriča, da kranjski kmet nima toliko potrebljivosti, kakor oni konj.

25letnica srbske neodvisnosti.

Dne 11. t. m. se je praznovalo na najslajnejši način zavzetje mesta Niš, sedanje druge prestolnice Srbije. Tedaj Milan še knez se je po padu Plevne ohrabril, napovedal Turkom vojsko, prestolil dosedanjo mejo, si osvojil Niš ter prodiral dalje proti Mitrovici. Faktično so tedaj ruske zmage odločile usodo Srbije in evropske vlade so pri sklepanju mirovnih pogojev proglašile Srbijo za neodvisno ter ji razširile nekoliko meje. Meseca novembra 1879. se je srbska skupščina prvkrat sestala v Nišu, kjer še redno dandanes zbruje.

Rusija si je svesta takratne svoje odločilne vloge, a tudi Srbija ji to

hvaležno priznava. To se je pokazalo na posebno prisrčni način pri ravnom kar zavrseni slavnosti v Nišu. Car Nikolaj II. je postal kralju Aleksandru nastopno brzjavko v Niš: »Povodom pomenljive 25letnice osvoboditve trdnjave in mesta Niša, pri kateri prilki so se srbske oborožene sile pokrile z najslajnejšimi uspehi v rusko-turški vojni od leta 1877. in 1878., mi je zelo prijetno izraziti Vašemu Veličanstvu svoje najodkritostnejše čestitke za nadaljnji procvet srbske armade, ki naj bi služila mirnemu razvoju in napredku. Rusiji sorodnemu srbskemu narodu.«

Kralj Aleksander je brzjavno odgovoril: »Globoko ganjen vsled srčne čestitke, ki mi jo je poslalo Vaše Veličanstvo povodom slavljenja današnjega zvišenega dneva, se požurim Vašemu Veličanstvu izreči svojo najtoplejšo zahvalo za krasne želje, ki jih prinaša Vaše Veličanstvo moji dragi armadi in mojem narodu. Istočasno zagotovljam Vaše Veličanstvo, da gojim najtoplejše želje za srečo in blagostanje Vašega Veličanstva, kakor tudi za slavo in veličino Vaše junaške armade in Vašega naroda.«

Slavnost, kateri je prisostvoval dvor in celo vrla, se je začela z mašo zadušnico za kralja Milana in za padle v turško-ruski vojni. Škof Nykanor je blagoslovil mesto, kjer se postavi spomenik kralju Milenu in vojakom, ki so padli pri zavzetju Niša. Pri svečanem sprejemu so se razdelili vsem članom Markovičevega kabinta visoki redovi.

Pri banketu je slavil župan Milanovič spomin kralja Milana ter napisil kraljevi dvojici. Kralj je odgovoril s patriotskim govorom, ki ga je zaključil: »Da se slavnost oveča z vidnim znakom, podariva s kraljico v spomin pokojnega kralja Milana 80.000 frankov za ustanovitev bolnišnice, v kateri ne bodo dobili zavetje samo bolniki iz novo osvobojenih krajev, temuč

LISTEK.

„Ljubljanski Zvon“ 1902.

I.

Časopisje kakega naroda, nahajočega se na visoki stopnji razvoja, priča o njegovem napredku, priča o tem, kako mogočno se je že dotični narod popel na lestvici svetske omike. Vsi evropski civilizovani narodi imajo bogato, razsežno časopisje, ki se nanaša na vse stroke moderne življenja. Zato imajo n. pr. Nemci vso silo listov, za vsako stroko posebno glasilo, in to jim je tudi lahko mogoče vsled ogromnega njihovega števila.

Pri nas Slovencih mora biti v tem oziru seveda drugače; naš narod je majhen, in gledati moramo, da po svojih močeh, z neznanimi sredstvi ustvarimo nekaj, kar odgovarja našemu številu, kar je zgovoren znak našega malega, a v civilizaciji ne zastajajočega naroda.

Ko so drugi narodi spričo ugodnejših političnih razmer dosegli že precejšnjo stopnjo popolnosti, smo se Slovenci še počasi jeli buditi iz na-

rodnega spanja. Osnovali smo časopise, ki so odgovarjali najvitalnejšim potrebam našim, in iz tega tako skromnega početka se je v teku nekaj nad pol stoletja razvilo do danes časopisje, pričajoče o našem kulturnem razvoju, o našem napredku na vseh posvetnih poljih. Izmed naših listov je gotovo »Ljubljanski Zvon«, kot mesečnik za prosveto in književnost, najzgornješi dokaz o tem, v kakšnem štadiju se že nahaja kultura našega naroda, kake sledove je pustilo pri nas moderno gibanje.

Kot prvi temelj naši lepi knjigje je smatrati »Čebelico«, ki je začela že izhajati pred l. 1840. pod uredništvom Kastelčevim, in kjer je objavljajal še Prešeren glasove svoje Muze. Bil je to nekakšen pesniški almanah, saj se v »Čebelico« ni gojilo niti leposlovje v nevezani besedi, kaj šele znanstvo! No, »Čebelica« je kmalu nehala izhajati, a leta 1859. je ustavil prof. Janežič v Celovcu »Glasnik«, okolo katerega so se zbrali vsi naši tedanjni pisatelji. Kot eden prvih se je oglasil Jurčič in ostal ves čas, kar je izhajal »Glasnik«, glavna moč pri listu; njegove zanimive, realistično pisane povesti so imele tudi

veliko privlačno silo na naročnike in ko je on nehal pisati v »Glasnik«, je tudi list moral umreti. Več pisateljev, ki so bili sotrudniki tega lista, je par desetletij kasneje pisalo v »Ljubljanski Zvon«, ko se je ta ustanovil.

Leta 1870. pa je začel izdajati Stritar na Dunaju »Zvon«; zlasti prva dva letnika je napisal večjidel sam, glavni sotrudnik mu je bil prvo leto Levstik, a kasneje Jurčič. Deset let pozneje pa se je »Zvon« preselil v Ljubljano; in zdaj se je začela za slovensko slovstvo jasna doba, ko se je začela razvijati naša literatura, in je »Zvonov« glas vabljivo donel po slovenskih dobravah z klikom »Vivos voco«. Leto 1870. se more smatrati tudi kot ustanovno leto »Ljubljanskega Zvona«, saj imel je isti program na Dunaju kot v Ljubljani, in Stritar je bil tudi takoj sprva napisan med izdajatelje lista. Smer listu je ostala do danes ista, spreminjače so se seveda v letih razne umetniške struje, a »Zvon« je ostal zvest načelom prave lepote in umetnosti.

Zabeležiti pa nam je v razvoju »Ljubljanskega Zvona« dve perijodi,

ki se bolj ostro, seveda nikakor ne bistveno ločita druga od druge; to je prva doba nekako do sreda prejšnjega desetletja in druga doba, segajoča do danes, ko so se pojavili novostrujarji, a takoj zopet utihnili, zapuščajoč zastavo naturalizma, in so zavladale umetniške struje, ne vezoge se na druga posebna načela, kakor edino na ona, ki so vključena od nekdaj kot znak prave umetnosti. Prišle so na površje vse umetniške struje, od romantične do simbolizma, postal je vsakdo umetnik, pa naj je pristaš te ali one smeri, aki piše v istini umetniško, aki je kot individualist zdrava, nova moč v našem delu poslovnemu.

V prvi dobi razvoja »Ljubljanskega Zvona« je prevladovala pri nas še najbolj idealistična smer; na njeno zastavo so prisegali vsemi drugi, razen nekaterih sotrudnikov v »Zvonom«. To je bil v prvi vrsti Jan. Trdina, ki je pisal svoje bajke in narodne pravljice v popolnoma realističnem tonu in v tako klenem, živem slovenskem jeziku, kot ga nabolj priča pri nas še niti eden pisatelj. Milieu njegovih povesti je bil res slovenski, specialno belokranjski; pokazal nam je slovenski

individuvalizem, seveda popolnoma drugače, kakor Koder, ki je znal opisovati samo, kako se pridružajo gorjenjski rovtarji. Pristaš realistov je bil seveda tudi Kranik, a pri njem je igral tudi še idealizem precejšnjo vlogo.

Sedanji pisatelji, kot sem omenil, niso pripadniki določne in ostro ločene struje. Te sedaj več ne poznamo; nam je na srcu edino zdrava umetnost, le da more pisatelj kot individualist res ustvariti nekaj resnično lepega. Mi tudi ne pričakujemo in nočemo, da bi se oprijeli vse pisatelji ene in iste struje; katera se bolj prilega njihovi naravi, to si bodo izbrali.

Naši pesniki so bili doslej večji idealisti, le Ašker je delal tu kot realist častno izjemo. Drugi pesniki so bili sicer prepričani, da se realizem ne da obliči v lepo pesniško formo, a Ašker je z izgledom pokazal, da pravi umetnik v tem oziru ne pozna mej. Pesniški del v lanskem letniku »Ljubljanskega Zvona« je jako bogat in mnogovrsten; v celem se nam predstavlja okrog 15 pesnikov s svojimi bolj ali manj dovršenimi proiz-

tudi taki onstran sedanjih naših mej. Nadalje je povdorjal kralj, da so bili vsi Obrenoviči za mirno reševanje pravične srbske stvari, ki so le potem segli po orožju, ako so bili k temu primorani. Ako pa bi prišla ura, da bi bilo treba braniti z orožjem lastno stvar, ne dvomi, da bo našla vse Srbe edine in pripravljene, iti ž njim v boju za osvoboditev zatiranih bratov. Zadnje besede se splošno tolmačijo tako, da je mislil kralj na osvoboditev Srbov v Macedoniji in Stari Srbiji, kar je vzbujalo viharno navdušenje.

Tirolska avtonomija.

Na Tiolskem živahno zasledujejo tek nemško-čeških spravnih konferenc, ker si obetajo, da se bo isti sistem dal prilagoditi tudi na njihovo avtonomijo. In ravno iste nemške stranke, ki so že v naprej vložile svoj veto, da se nemško-češka pogajanja ne smejo nikdar obrniti tudi na Štajersko, javno pritrjujejo italijskim in angleškim primeram na Tiolskem. Sicer na Tiolskem vprašanje o avtonomni in državni upravi potom okrožij ni novo. Že dne 29. novembra 1868. je izšel za Tiolsko deželni zakon o okrajnih zastopih, in poznejši zakon iz leta 1871. je določal celo naravnost združitev okrajnih zastopov v skupni okrožni zastop. Zakona pa se nista sprejela ter se niso niti okrajni niti okrožni zastopi aktivirali. Koso se leta 1890. pričela pogajanja glede avtonomije so se zopet spomnili teh zakov ter se je predlagalo, naj se ustanovi za Italijane v Tridentu okrožni zastop z okrožni odborom, kateremu bi se izročili gotovi posli iz deželnega zabora, ki se tičejo samo italijskih pokrajin. Takemu okrajnemu zastopu naj bi se prepustil tudi del deželnih dohodkov. Skupni deželni zbor za gotove zadeve obeh deželnih pokrajin pa bi naj še nadalje obstal. Ta predlog pa ni dobil večine v odseku ter je ostal pokopan. Sedaj pa se vendar kažejo Italijani pripravljeni, oistem zopet razpravlji. Nemško-italijanska zadeva na Tiolskem ima za štajerske razmere mnogo več sličnosti kot nemško-češka, zato pa Slovenci le želimo, da bi se kmalu rešila, ker se lahko potem sklicujemo na posledice.

Madjarske sanjarije.

Madjarski publicist P. Hoitsky se bavi z vprašanjem, kako in kam je po naravi prisojeno Ogrsko, da se razsiri. In skromen kakor je sploh ta avarska narod, ne zahteva nič več za bodočo veliko Ogrsko, kakor Dalmacijo, Bosno, Srbijo, Bolgarijo in in pokrajine ob spodnji Donavi do Črnega morja. Da se to doseže, zvezati se morajo Madjari z Grki in

vodi: Kakor je razvideti, je bilo uredniku na razpolago mnogo pesniškega blaga, kjer je lahko izbiral; zakaj vkljub veliki mnogovrstnosti je prevesni del pesmi v »Ljubljanskem Zvonu« tako izbran in dostojen po obliki ter nežnosti čuvstev, da nadkriljuje daleko prejšnje letnike. Res je, da se, sodeč po sedanjih pesmih, ni pojavi noben veliki genij, a mnogi izmed teh pesnikov so prav lepi talenti, od katerih nam je še mnogo pričakovati.

Med pesniki pravkuje seveda A. Ašker. Očitalo se mu je že, da je nastopila v njegovem pesniškem razvoju neke vrste stagnacija, ali kdor pregleda njegove poezije v lanskem »Zvonu«, vidi, da je to očitanje ne opravičeno. V krasnem ciklu »Rapsodije bolgarskega goslarja«, je pokazal tolik zanos in toliko moč svojega epskega genrea, da se more sklepati z gotovostjo, da še daleko ni izčrpano vrelo njegove pesniške sile. Ne more se sicer trditi, da bi se bilo kaj znatno razširilo obzorje njegovih idej, ali to se ne more niti zahtevati, ker Ašker ni filozofski pesnik, temveč epik najdištejšega kova. To je pokazano vse njegovo dosedanje pesniško stvarjanje, in to se vidi najlepše tudi

Rumuni. Dokler pa se ne bo obseg Madjarije na ta način razširil — pravi omenjeni sanjač — ne bo prišel narod do stalnega miru. Škoda le, da manjkajo Madjaram razun velike domislijije vse pogoji za razširjanje: politična zrelost in denar.

Politične vesti.

Spravne konference so zopet občiale. Včeraj je bil napovedan razgovor čeških udeležnikov konference z ministrskim predsednikom Körberjem. Razgovor pa se je preložil, vsled česar je tudi nedoločeno, kdaj se bodo konference nadaljevale.

Zakaj se Nemčija zadolžuje? Včeraj se je otvoril pruski dež. zbor s prestolnim govorom, v katerem se toži o neugodnem finančnem položaju, a tudi pove, da porabi državna vlada velike svote v obrambo nemšta v vzhodnih (poljskih) pokrajnah. V teh pokrajnah se namerava srednjim in nižnjim uradnikom ter ljudskošolskim učiteljem dovoliti posebna doklada. Seveda le za germanizacijo, agitacijo in denunciacijo.

O razmerah v Južni Afriki je poročal na nekem burskem shodu v Pretoriji pastor Honus, ki je prepotoval ravnokar deželo. Obiskal je trideset koncertačkih taborov, v katerih je našel do 30 000 ljudi. Pretresljivo je njegovo poročilo, da živi dandanes v Transvaalu nad 2000 vdom in nad 4000 sirot, večinoma v najhujši bedi.

Kako sodi nemški cesar o novem nemškem carinskem tarifu, pokazal je najbolje s tem, da je odklonil odlikov nje onih državnih uradnikov, ki mu jih je predlagal državni kancelar Bülwot kot posebno zasluzne, da se je tarif sklenil. Vsled tega je tudi Bülwot odklonil knežji naslov, ker mu ga je hotel cesar le zato podeliti, ker je strl obstrukcijo socialnih demokratov.

Francoska zbornica se je včeraj zopet sestala. Najprej se je vršila volitev predsedništva ter je bil Bourgeois zopet izvoljen.

Iz Maroka prihajajo vedno resnejša poročila. Položaj je zelo opasan. Evropeji se boje vsak hip napadov ter zapuščajo deželo. Vršil se je zopet boj med sultanovimi in pretendentovimi četami ter je sultan podlegel Med Francosko in Špansko se je sklenil dogovor, ki je naperjen proti Angliji glede Maroka.

Ruski državni proračun za leto 1903 izkazuje rednih prejemkov 1897.032.678 rubljev, rednih izdatkov 1880.405.220 rubljev, prebiteit znaša tedaj 16.627.449 rubljev. Izvenredni dohodki znašajo 174.634.794 rubljev, izdatki 191.262.243 rubljev. Za vojno in mornarico se zahteva 445.555.047 rubljev, za šolstvo pa 39.214.985 rubljev.

O makedonskem vprašanju je govoril na shodu v Sofiji predsednik

makedonskega odseka, Mihailovski, ko se je vrnil s svojega potovanja po celi Evropi. Priporočal je Macedoncem, naj se za sedaj mirno zadrže, ker tako žele vse velesile in da se te prepričajo, ali so sploh reforme mirnim potom izvedljive. Po njegovem prepričanju zadržuje Nemčija reforme in Rusija naj se ne obrača v tem oziru v Carigrad, temveč v Berolin, kjer sedi drugi sultan.

Dopisi.

Iz Selca.

V »Slovencu« z dne 9. t. m. se je zljudilo gospodu Beštru, bivšemu kaplanu v Kostanjevici, občlaniti neki dopis iz Selca. Omeniti moram v prvi vrsti, da nisem jaz pisatelj dotednih člankov v »Narodu« in bi se tedaj zato ne zmenil, ako bi g. Bešter ne bil ves svoj dopis nekako na mojo osebo adresiral. To je hočem s par vrsticami temu prepirljivemu gospodu odgovoriti. Kar se je v seji 20. novembra pr. I. sklepal, je meni in vsem odbornikom dobro znano (samo konstatirati moram tukaj, da dopisnik v »Narodu« ni bil zadost o stvari poučen.) V zadevi trirazrednice v Selcih je že pred 3 letimi obč. odbor in krajinski šolski svet sklepal, tedaj sedaj ni šlo več za to. Vsled poziva c. kr. okrajnega šolskega sveta se je v navedeni seji 20. novembra samo o tem razpravljalo in sklepal, ali je občinski odbor za to, da bi se uvedel v tretjem razredu celodnevni pouk, v slučaju, ako se trirazrednica ustanovi. Kaj se je sklenilo, je znano. Glede Vašega privatnega življenja kot dajak in kot duhovnik pa iz mojih ustniste slišali nikdar kaj žaljivega, kaj neresničnega, kajti to ni moja navauda. Ako pa kaj veste, pridite na dan. Radi Vašega shoda na Jamniku sem resnico govoril, in kar sem govoril, pri tem ostanem. Ne morda kaka ženska, ampak pošteni mož je slišal, kaj ste govorili. Vi ste sklicali, oziroma povabili ljudi po hišah na Jamniku, da naj pridejo v Mošorjevo hišo, da imate nekaj važnega povedati. To ni bil shod v pravem pomenu besede, ampak zakotni shod. Pri tej priliki ste ljudem neresnico povestili, da je imel ta shod namen, ljudi proti obč. odboru z neresnimi poročili nahajskati, to je jasno. Imenoval sem Vas radi tega lažnika ter Vas pozval, da me tožite. Pri tem ostanem! Jaz sem Vam na razpolago!

Fr. Šliber.

Kostanjeviška graščina.

(Dalej.)

Na Nemškem je država nakupovala posestva, ki niso mogla več gospodariti. To je storila že prej, preden je začela stem boj proti Poljakom na Nemškem. Po svojih uradnikih-ekonomih je delala iz nakupljenih veleposestev večje kmetije, »Rentengüter«. Kupovalci so ji plačevali kupovine v manj-

v nesovremenu ciklu. Iz socialnega pesnika je postal tu Ašker eminentno pesnik jugoslovenske raje, plastičen slikar njihovih borb in muk; ne kliče na boj zoper nasilnega trinoga, temveč z vernim in pretresljivim opisovanjem posameznih krutih scen skuša obudit milosrđe v srcu kulturne Evrope. Notem tu navajati posameznih priporočil in slik, ker bi to predaleč zavedlo, povendarjam le, da so mnoga mesta risana s tako plastiko, kakršne je zmožen le pravi mojster. Verzi so močni, donečni, kakor bi padalo kladivo ob nakovalo. Najkrasnejši celega cikla se mi zde oni deli, kjer opisuje Ašker pogorje Balkan; kot personificiran gorostas se dviga pred našimi očmi, mračen in silen, kot da ima pravkar bruhaniti z vso silo na trinoga... Razen tega cikla se nahaja v lanskem letniku še več drugih Aškerjevih pesmi; omenjam zlasti balado »Poslednja deputacija«. Romanca »Kinžale pa se mi zdi razblinjena; tu pogrešamo one epske kratkoče in jedrnatosti, ki je glavni znak Aškerjeve Muze prejšnjih let, ko ni bil samo noben verz, temveč celo nobena beseda odveč.

Preidem k ostalim pesnikom. O.

ših zneskih kakor davke. Nastale so nove vasi, nove šole, cerkve. Vse to je delo dela stalo in tudi denarja. Ali kmet je čudna stvar, on vse plača, le časa se mu mora dati, da si polagoma od ust odtrga. Država lahko čaka, da ta počasen človek plača. A ne bo dolgo in plačal bo in država dobri iz njegove hiše dobrega davkoplačevalca, trdnega rekruta, dobrega uradnika in duhovnika. Na Nemškem, dasi tam zavzemlja industrija prvo mesto, upošteva se prav resnobno kmetija in tam velja nauk najodličnejšega zdajšnjega pisatelja v kmetijstvu, Sering-a, ki piše: es gibt überhaupt keine wirtschaftliche Thätigkeit, welche für die sozialen Verhältnisse eines Landes wichtiger und folgenreicher wäre, als die Vertheilung des Grundbesitzes. Ali isti pisatelj tudi najde, da se spreminja povsod kmetija tako, da se gospodarstvo na veleposestvu v manjša gospodarstva razbija, da delavec kmet postaja, da si tudi manjši.

Naša država ima nekaj veleposestnega sveta v verskem skladu. Kako lepo in koristno bi bilo, ako bi ta država n. pr. kostanjeviško veleposestvo dala kmetom, da bi ga, kar ga ni večne hoste, razparelirala ter kupovine, držecih jih nizko, izterjavala po davkarjah in v obrokih, ki bi uzmogočili plačilo brez škode. Zemljemerce ima v svoji službi; če ga nima naj, si naroči iz rajha uradnika, ki je delaven pri stvaritvi nemških rentnih posestev, da ta ves poljedelski svet to grajsčine pametno razvrsti, da pomaga kmetom posamezne manjše kmetije stvarjati. Denar izterjati, spraviti, to znajo tudi naše davkarje. Z malo stroškov bi se dalo dosegči in država bi dobila za duhovensko koritoce precejšnje sveto in vstala bi državi še velika hosta. Dostihoste ni prodati. Naš kmet je vandal glede hoste. Prodati les trgovcem tudi ne gre, ker mora ta hosta ostati kot zaloga za širši krog kmetij. Dolenjska mora prešicljorejo negotov. S konji ni nič, z govedi malo, je prekisla krma. Z vinom tudi ne bo dolgo kaj prida. Ameriška trta je plodna, proizvajanje boljšega vina po svetu je veliko, naša dolenska vina sčasoma ne bodo plačala stroškov. S čem kuriti? Drugi hoste ob Krki, Savi so precej gole. Premog je predrag in preoddaljen. Nekaj ga je bližje, pa ni dober. Sote in dobre je nekaj ob Krki, na Golem. To imajo Kartajzi v rokah. Petrolej je drag za kurjavo.

Ako država to hosto proda, ali le les trgovcem, ima revolucijo v tej ravnnini. Treba bi bilo potem vse kmete v tej oziru postreljati. Ne šalimo se. V tem oziru tvegajo ti kmeti svoje življenje. Do Save doli nimajo host. Ob vznožju Gorjancev je v kmetski lasti nekaj leščevine, kostanjevine. Auerspergovje hoste ob Švibanjevega turna (Thurm am Hardt) so prazne. V slabih časih, kakov so zdaj, prodajajo naši kmeti svoje hoste, da trgovci za palice šipajo les in nekaj ga porabijo za kolje v vinogradih. Št. jernejški farani že govorijo, ker se jim je vzela Pleterska hosta, da se bo jedenkrat v Pleterjih zasvitilo.

To menda vendar že naši agrarci v poljedelskem ministrstvu vedo, da so se zaradi hoste že grdo krvave bitke. Kaj tudi ta kmet započeti hoče? Nič nastelje, nič dr! Zima je trda na tem krškem polju; škripa. Seveda postreljati to kmetsko zalego, je najkrajše, potem dati menihu v kostanjeviški grad, ti si bodo že nove ljudi pripravili. Naši državni poslanci, pravoslavni in brezverni, naj pri vladu potrkajo in stvar takoj rešijo, da država kmetom razprodra

ta svet, največjo hosto sama obdrži, ali pa v večih kosih po več sto oralov našim občinam proda, pa bo za državo in našega dol. poljancev najboljše.

(Dalje prih.)

Obč. svet ljubljanski.

V Ljubljani, 13. januvarja.

Predseduje župan Ivan Hribar, Obč. svet Fran Terdina je naznani župan pismeno, da je vsled dolgotrajne bolezni primorjan odložiti mandat. Se vzame z občolovanjem na znanje ter se mu sklene izreči zahvalo in priznanje za njegovo sedanje pridno sodelovanje.

Zapisnik zadnje seje se prečita in odobri. Pri tej priliki naznani župan, da je resolucijo obč. svet Šubic glede odprave ukovine na ljubljanskih ljudskih šolah, ki je bila sprejeta v zadnji seji, sistiral ter pride zadeva v opetno razpravo v obč. svetu.

G. dr. Vinko Gregorič ponuja zamenjavo svojega sveta v svrhu uravnave Miklošičeve ceste za 19 m² mestnega sveta v Kapucinskem predmestju. Poročalec obč. svet. Šubic. Sprejeto.

O prejšnji podpornega društva »Husov fond« v Pragi za prispevki poroča obč. svet. Lenče. Se odkloni z motivacijo, da imamo podpirati že itak svoje revne visokošolce.

Ponudba gosp. Adolfa Hauptmanna, da mu mestni svet zamenja njegov svet v Japljivih ulicah s svetom v Jenkovih ulicah, se sprejme pod pogojem, da obe stranki triptič v ednaki meri stroške, ki bodo pri tem narasli. Poročalec obč. svet. Šubic.

»Kranjska industrialna družba« se je pritožila zaradi baje nezakonitoj predpisanih mestnih doklad na fužinska podjetja v Skedenju pri Trstu. Mestni pravni zastopnik dr. Mund je mnenju, da mestna občina nima povoda, se odpovedati svojim navideznim pravicam ter prepuсти razsodbo upravnemu sodišču. Sprejeto. — Poročalec obč. svet. Šubic.

Dovažanje gramoza, peska in sipe za leta 1903, 1904 in 1905 se priporoča oddati Jak. Trpincu in Albertu Vodniku. Sprejeto. — Poročalec obč. svet. Šubic.

Asistent Zemljije prosi za nadgradno za nadzorovanje pri gradnji kanalov. Se dovoli 100 K. — Poročalec obč. svet. Šubic.

Za uravnavo Zaloške ceste in Stare poti bi potrebovalo mesto nekaj sveta, ki je last Marije Rodičeve. Njena zahtevo — 36 K za m² — pa je naravnost kričenje, ker je mesto celo v mestnem teritoriju samem kupilo svet po 3 K 10 h. Stavni odsek priporoča, naj se ponudi ta kupnina, sicer pa se naj upelje isto razlastitveno postopanje. Obč. svet. Šubic nasvetuje, naj se ponudba kratkomalo odkloni, ker je res nezaslišano, kako se hoče izrabljati mestno zadrgo. Sprejeto. — Poročalec obč. svet. Šubic.

Isti poročalec poroča nadalje o napravi 50 mestnih načrtov in dovolitvijo 1900 K kredita v ta namen. Sprejeto.

Prošnja zasebnega slov. otroškega vrtca pri Uršulinkah za podporo za priveditev božičnice se odkloni, ker je dobil ta zavod itak pri-

Dalje v prilogi.

merni prispevki. — Poročevalec obč. svet. Dimnik.

Isti poročevalec poroča o porabi dotajne 50 K za knjige revnim šolarjem na Karolinski zemlji ter o nasvetu mestnega sveta glede nakupa Prešernovih slik, kakršne je izvršil akad. slikar V. Šubic, za mestne šole po znižani ceni 30 K, — Podžupan vitez Bleiweis, ki je pesnik, — ravnaka osebno poznal, trdi, da Šubičeva slika nima podobnosti s pok. pesnikom ter predлага, naj se z nabavo slike še potripi. Poročevalec povedarja, da je slika narejena po edini zanesljivi sliki Prešernovi, ki je v lasti ravnatelje Levca. Župan priponim, da je bistvena razlika med Goldensteinovim in Šubičevim Prešernom. Podžupanov predlog se sprejme, t. j. nakup se odkloni.

Tretji mestni deški petrazrednici se dovoli za pomocnike učil (lokalne knjižnice) prispevki 60 K. — Poročevalec obč. svet. Šubic.

Za odpis vodarine prosita posestnik na Bleiweisovi cesti Pavel Samasa in posestnika Josipina Pödavnikova. Pri prvem je počila vodovodna cev, kar je prizvirolo zvišano vodarino za 87 K 80 h. Kakor je bilo v takih slučajih dosedaj, se tudi Samasu odpriše polovica svote, dokim se prisodi drugi prosliki cela svota 208 K, češ, da se je preveč vode potratilo. — Poročevalec podžupan vit. Bleiweis.

Isti poročevalec poroča o stanju mestne višje deklinske šole v Šolskem letu 1901/02 (kar smo že svoječasno povedali).

O proračunu mestne elektrarne za leto 1903 poroča obč. svet. Šubic. Potrebščine so proračunjene na 225 202 K 55 h, pokritja na 228 500 K, tedaj bi bilo prebitka 3297 K 45 h. Nezaslušano je, da se je moralo za same davke in pristojbine proračunati 17 720 K 78 h. Župan pojasni, da je v tem oziru pomagala nekoliko pritožba, ter je za tekoče leto odmerjeno le nekaj nad 11 000 K, a tudi proti tej odmerjeni svoti se vloži rekurz.

Obč. svet. dr. Triller vpraša, kaj je s svoječasno ponudbo podjetnika Lenardiča iz Vrhnik, ki je ponudil dovanjanje cenejšega toka od tam. Poročevalec odgovarja, da ono ni bila dejanska ponudba, temuč le nekaka skica o projektu, ki se baje sedaj izdeluje ter se išče primeren podjetnik. Ako se objubli tok ceneje kot je sedanji ter se dà jamstvo, da bo dovolj moči, bi se ponudba sedva poštevala, oziroma spremela.

Za vzdrževanje akumulatorskih baterij pri električni železnici zahteva podjetje za 9 let po 1056 gld. — Poročevalec obč. svet. Grošelj. Sprejeto.

Ostale točke se rešijo v tajni seji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 14. januvarja.

— **Celjska slovenska gimnazija.** Zabeležili smo zadnjič, kako se je oglasil »Slovenski Gospodar« glede te gimnazije, kako je naskočil posl. Berks in »celjske pravke« ter zahteval shod zaupnikov. »Domovina« odgovarja na dotični članek z notico, v kateri pravi med drugim: »Na viru, iz katerega je zajemaval tudi »Slovenski Gospodar«, smo izvedeli, da trditev glede gosp. viteza Berksa ni podprtta z dejanskimi dogodki. Raz-

mnogih svojih tovaršev, ubranil se ka plana Janeza, ki je vero in cerkev smatral za sredstvo, s katerim se da ljudstvo izborno izkoristi in ubranil sem se pastim, ki so mi jih nastavljale ženske. A čim sem prejel navedeno pismo gospe Helene, sem bil ves premenjen. Vem, da so razni vplivi med tem časom zatrumpili moje srce in moj duh. V občevanju z dekanom, s kaplanom, s sosednimi župniki in s tržani so se mi podirali različni nazori, ki sem jih bil prenesel v X. in o katerih sem bil prepričan, da mi jih nobena moč na svetu ne iztrga iz srca. Moje mišljenje se je bilo v marsičem premenilo, moji moralnični nazori so postali vse drugačni, kakor so bili v začetku, a vendar sem imel toliko notranje moči, toliko krepke volje, da sem hodil po pravi poti. Nisem bil srečen, nisem bil zadovoljen, ne s seboj, ne svetom, ne s svojim stanom, a vsaj mirno vest sem imel in ponos, da stori, kar je v človeških močeh, da ostane pošten in čist.

Z dnevom, ko sem dobil pismo gospe Helene, je bila moja usoda odločena; danes se mi zdi, da je bilo to pismo zame to, kar je vihar, ki zlomi vrh gore stoeče drevo in je pahne v prepad.

vijanje »Slov. Gosp.« bi torej bilo brez podstave. Glede stvari same pa pritrjujemo, da bi od celjskega mesta preoddaljena gimnazija potrebam slovenskega prebivalstva ne ustrezala in da bi Slovencem nikakor ne mogla biti po volji. Z vso vnemo in resnobo moramo o tej priliki vnovič prosiči in rotiti vse prizadete činitelje, naj nastopajo edini, posebno naši poslanci! Da bi bilo celjsko vprašanje v državnem zboru izročeno g. poslancu Robiču, kakor pravi »Slov. Gosp.«, to ne more veljati, vsaj v toliko ne, da ima to reč poganjati samo g. Robič. Dolžnost skrbeti za Slovenskem ugodno rešitev celjskega vprašanja imajo vsi slovenski poslanci, v prvi vrsti seveda štajerski in posebno ti gospodje: vitez Berks, Robič in Žičkar se bodo potegovali za stvar pred vlado in Nemci — sporazumno med seboj in s svojimi volilci. Sodba čez poslance pa gre v prvi vrsti volilcem, potem celemu narodu in ako bi treba bilo, da kak poslane branii ali razjasnjuje svoje delovanje, tedaj ne bode nobeden pošten poslanski tovariš si osvajjal sklicevanja shodov, ki bi naj sodili o drugem poslancu, ampak take shode bodo vedno sklicevali, ako ne dotični poslanci sami, zaupniki volilnih okrajev, in ti so glede celjskega volilnega okraja celjski pravki, ki so dosedaj zaupniki volilcev imeli in tudi zasluzili, ker so, posvetujoč se med seboj in z veljaki okraja, vedno še pravo pogodili. Iščimo, kar nas druži! Enotnega nastopa nam je treba bolj kot kdaj! To velja eminentno za celjsko vprašanje, pa tudi za vsakodnevne vladne ukrepe, ki nas potiskajo v stran, kjer le morejo, kakor so tudi pokazala zadnja imenovanja sodnikov za Sp. Štajersko.«

— **Deželni šolski svet** ima jutri svojo redno mesečno sejo.

— **Častnim občanom** je velika občina Trnovo v občinski seji dne 8. t. m. soglasno izvolila nadučitelja g. Martina Zarnika in to v priznanje zaslug za šolo in občino.

— **Pomanjkanje ljudskih učiteljev na Kranjskem** postaje vedno večje in ako bode šlo tako naprej, dospeli bodoemo kmalu do tega, da bode skoro vsa naša ljudska šolska izobražba v rokah ženskega osobja. Pri nas se razpisujejo na eno in več razrednicah voditeljska mesta, prisilca pa ni nobenega, nastavijo učiteljico — pa mirna Bosna. Mi nimamo nič proti temu, da se voditeljska mesta, za koja ni nikacega moškega prisilca, oddajo začasno učiteljicam. Začasno oddane učiteljske službe se itak še razpišejo in prilika je potem dana, udobiti kacega moškega prisilca. Temu pa, da se tudi stalno oddajo voditeljska mesta na deskih in mešanih ljudskih šolah učiteljicam, moramo pa odločno ugovarjati, ker to je na škodo ljudski izobražbi in nasprotuje zakonitom določbam, glasom kajih se smejo na deških in mešanih ljudskih šolah ženske učne moči rabiti pri pouku le v nižjih razredih. Narodni učitelji delujejo prav mnogo za narodno izobražbo izven šole. Večina naših narodnih društev in kmetijskih podružnic po deželi je v rokah ljudskih učiteljev. V mnogih krajih bi taka društva popolnoma propadla, ako bi ne bilo učiteljev. Prav zato pa želimo, da se voditeljska mesta na deških in mešanih ljudskih šolah podeljujejo stalno edino moškim učnim močem, ker v interesu slov. naroda je, da je v vsaki občini vsaj jeden učitelj. Pomanjkanju ljudskih učiteljev na Kranjskem pa niso krive stroge odredbe dež. šol. sveta, krivo so edino slabe plače. Prenizke plače so glavni vzrok, da se nčitelji sedaj pogostoma odpovedujejo svojim službam in iščejo raje pri pošti in železnici boljše bodočnosti. Da pa se ne zvišajo učiteljske plače na Kranjskem, je pa edino blaženi sad brezmiselne klerikalne obstrukcije v našem deželnem zboru, ki je učiteljstvu pojedla povisanje plač. Klerikali so bili vedno nasprotniki narodnemu napredku in šoli ter radi tega nasprotujejo povisanju učiteljskih plač in na ta način so oni največ krivi pomanjkanju učiteljev, krivi, da bode v dogledni dobi vzgoja naše mladine izročena v ljudskih šolah edino ženskim učnim osebam.

— **Kasacijski dvor na Dunaju** se je te dni bavil z železniško nesrečo, ki se je primerila 30. julija l. l. na Zidanem mostu in pri kateri je bil pisar Ferdinand Fritz ubit, sprovidnik Alojzij Winter pa smrtno-nevarno poškodovan. Vsled tega so bili obtoženi asistent Andr. Kneisl, asistent Josip Pipan, strojevodja Matel in železniški uslužbenci: Fran Škandre, Josip Koritnik in Anton Majcen. Okrožno sodišče v Celju je obsodilo asistenta Kneisla na en mesec, Koritnika na 14 dni in Škandreta na šest mesecev, Pipana, Mattla in Majena pa je oprostilo. Proti tej obtožbi so se pritožili obsojeni in tudi državno pravdništvo. Pritožba obsojenec je bila odbita, pritožbi državne pravdništva pa je kasacijski dvor ugodil in odredil, da se proti Pipanu, Mattlu in Majenu vrši nova obravnava.

— **Repertoire slov. gledališča.** Radi opasne bolezni g. Krála se je nekoliko izpremenil repertoar ter se jutri igra drugič izvrstna, originalna in velezabavna francoska burka »Anatol v dvojnik«, ki je pri svoji premieri dosegla najboljši uspeh ter izvalla toliko prisrčnega smeha. Glavni ulogimata komika, g. Boleska in gosp. Lier; jutri igra prvi ulogo Colette gd. Kreisova in z njim igra gd. Ruckova. Ta burka je v Zagrebu opetovana napoplnila gledališče ter se igra povsod s sijajnimi uspehi. Kdor se hoče smejeti in dobro zabavati, mora videti burko »Anatol dvojnik«, najsijajnejšo novitetu modernega pariškega repertoaria.

— **Naša rojakinja** opera v Vratislavu gospa Verhunc-Holzapfel je gostovala te dni v Gradcu in dosegla največji uspeh.

Nastopila je najprej v operi »Carman«, sinoči pa v operi »Aida«.

Vse časopisje soglaša v najlaskavejši

pohvali naše rojakinje in slavi njen

nenavadno pevsko in igralsko umetnost.

Razvajeni in silno kritični Gradčani so gospe Verhuncove prirejali

presrčne ovacije. Danes nastopi gospa Verhuncova zadnjikrat na graškem odru.

— **Koncert »Glasbene Matice«.** Poleg Magde Dvořákovskega koncerta »Glasbene Matice« tudi sodelovala virtuozinja v igri na gosli, gd. Marija Herites iz Prage. Miada Herites je pred dvemi leti absolvičala praški konservatorij, bila je učenka profesorja, mojstra Ševčika. Praški konservatorij se je v zadnjem desetletju pod ravnateljstvom Bennewitzha in Dvořáka izrednimi uspehi silovito dvignil. Sedaj zavzema odločno prvo mesto med vsemi avstrijskimi konservatorijami, v instrumentalni glasbi posebno tudi nadkrijuje dunajski konservatorij. Samo iz Ševčikove goslarške šole praškega konservatorija so v kratki dobi 3–4 let v svet poleteli junaki svetovne glasbene moči Jan Kubelik, Jaroslav Kocian in kot najmlajša učenka Marija Herites. Oglajšajo se pa iz iste šole tudi drugi, kakor Miss Hall itd. Spleh so konservatorijski koncerti praški na izredno ugledni višini, na kakršni koncerti drugih konservatorij niso. — Marija Herites je v lanski sezoni z tako lepimi uspehi koncertovala skupno s slavno altistinjo petrogradske cesarske opere Marijo Gorlenko-Dolino, najprej skoro po vseh čeških mestih, potem v Petrogradu, Moskvi, Nizzi, Parizu in spomla ob slavnostih kronanja angleškega kralja v Londonu — povsed s krasnimi uspehi. V letošnji sezoni je začela koncertovati na Dunaju, kjer je priredila samostojen koncert v Bösendorferjevi dvorani in sodelovala tudi v koncertu »Slovenskega pevskega društva« ter potem v Budapešti. Na razpolago imamo 19 časopisov dunajskih in drugih, v katerih se posebno v ocenah slave uspehi letošnjih njenih koncertov na Dunaju in v Budapešti. Na sv. treh kraljev dan je imela samostojen koncert v praškem Rudolfinumu — z največjim uspehom. Izborne kritike prinašajo »Politike«, glasbeni list »Dalmat«, »Narodni list« in mnogo drugih. — Pri Matičinem koncertu bo igrala Herites lepi in slavni Mendelssohnov koncert, Rondo capriccioso skladatelja Saint-Saënsa, Dvořákovo balado in »Češke plese« mojstra Ševčika.

— **Za koncert »Glasbene Matice«** se dobivajo od danes naprej v stopnice v trgovini go-

spoda J. Lozarja na Mestnem trgu. — **Slovensko društvo** priredi 2. februarja poludne zopet javno predavanje, ki bo posebno zanimivo, na kar že danes opozarja odbor slavno občinstvo, ki se doseglo še vedno v veseljem udeleževalo predavanji.

— **Iz trgovskih krogov**

nam je došel sledenči dopis: Notica v »Slovenskem Narodu« od zadnje sobote,

glede trgovskega plesa, nas je v resnici razvesila, ker po tako dolgem presledku vendar zopet enkrat slišimo o trgovinskem plesu, katere smo prejšna leta pričevali med najlepše plese v Ljubljani. Pribiti moramo, da se je »trgovsko društvo Merkur« svoje naloge v vsakem oziru resno poprijelo, kar nam najlepše dokazujejo poročila o njega zadnjem občnem zboru. Merkurju želimo obilo vesela, ter upamo, da ostanajo ti plesi tudi v bodoče v programu Merkurja. Posebno nam še ugaja, da namerava do društva, kakor posnamemo in sibotnega »Naroda«, ustanoviti podporni zaklad za onemogle člane, kateremu je že pribitek tega plesa namenjen. Ne manjka naj torej noben trgovec v soboto dne 7. februarja na trgovinskem plesu.

Več ljubljanskih trgovcev.

— **„Zveza kranjskih mlekarških zadrug“** ima v nedeljo dne 18. t. m. ob 3. uri popoldne svoj

prvi, oziroma osnovni občni zbor v Dolenjem Logatcu pri Kramarju.

Vspored zborovanju je naslednji: 1.

Poročilo pripravljanega odbora; 2.

branje statutov; 3. volitev stalnega odbora; 4. razgovor o začetnem delovanju zveze; 5. posamezni nasveti.

Neposredno za tem bo prva odborova seja. Kedor svojega pristopa še ni prijavil, prijavi ga lahko tudi na dan občnega zboru in si s tem pridobi pravico, da takoj lahko glasuje.

Nastopne okoliščine so krive, da so že nekateri mlekarne izginile in

marsikaterim drugim grozje, da jih uničijo, če se doseganje razmerni

izpremen. Okoliščine so v kratkem sledede: a) Mlekarne dajejo svoje izdelke pod ceno in si prav po nepotrebnem konkurirajo, kar je posebno

pri letošnji dragi piči občutno. b)

Mlekarne ne vedo za dobre odjemalce in so večkrat o njih kreditih slaboučene. Nasprotno pa tudi

odjemalci sami ne vedo, kam bi se

obrnili s svojimi naročili, katera se

vedno množijo. c) Odjemalci šikani rajo mlekarne in jim celo večkrat

vračajo mleko — ko so ga seveda

poprej posneli ali sploh izkoristili,

trdeč potem, da je mleko pokvarjeno, kar je po navadi čisto izmisljeno. d) Mlekarne ne izdelujejo enakih izdelkov, vseledes česar se kupci

pri naročilih ne vedo ravnati. Da se

vsem tem in raznim drugim neprilikam izognemo, osnova naj bi se

osrednja pisarna, katera bi združevala vse zadruge in ki naj bi

imela pozneje v Trstu, oziroma v Reki svoj sedež. Pri tej »osrednji pisarni« bi odjemalci lahko iskal blaga, mlekarne pa zopet od

Z nožem. Neki Matičič je predvčerajšnjim na Vrhniku v nekem hlevu napadel 52 let starega delavca Ivana Križaja iz Stare vasi, občina Žire in ga z nožem obklal po desni strani hrbita in glave. Napadenec ima baje 21 ran. Matičiča so orožniki aretovali. Križaj je bil prepeljan v bolnico.

V soboto je pri Vevčah neki brzjavni uslužbenec našel živega majnikovega hrošča.

Zaprlj so hlapca Franceta Skrabo. Pravijo, da je poneveril denar.

Havelok ukrajal je neki pôstopač hlapca Josipu Ivolšaku na Karlovski cesti št. 4.

Izgubljene reči. Na potu od Metelkovih ulic po šentpeterskem predmestju in čez šentpeterski most do Josefinuma na Poljanski cesti je bila izgubljena srebrna remontoar ura.

Društvena godba priredila jutri, t. j. 15. t. m. ob 8. uri zvezd koncert v restavraciji g. Fantinija. Vstopina 40 vin. Castiti člani prosti. — Danes je koncert v restavraciji g. Kende. Začetek ob 8. uri zvezd. Vstop prost.

Za kratek čas. Učitelj: Česa se je naučiti iz usode franco skoga kralja Ludovika XVI? — Dijak: Da naj pazimo, da nikdar glave ne izgubimo.

Najnovejše novice. Kneži lovec. Princ Friderik Liechtenstein je bil pri svojem tatu, grofu Lonyayu na Ogrskem, na lov. Divjača sicer ni zadela, pač pa je gozdarju izstrelil — oči. — Legar v Oseku. Dosedaj je zbolelo 70 oseb, izmed katerih jih je pet umrlo. Premožnejše rodbine zapuščajo mesto.

— Zopet edna! 23letna markiza di St. Ana a Fouza v Lisboni, ki je bila še le kratek čas poročena, je zbežala s svojim konjskim hlapcem. Mlada dama je bila nenavadno lepa ter zelo bogata, vsled česar tudi soprog zanjo žaluje. — 20letnica poštnje hranilnice v Avstriji se je obhajala včeraj. Denarnega prometa je imela v teh dvaletih letih za 106.266.760/062 K. — Hudodelnik vsled bede. Na Dunaju je 25letni delavec Bednarik ubil drago šipo v nekem izložbenem oknu. Šel se je sam javiti policiji ter izjavil, da je to storil, ker ne more dobiti dela. Pridržali so ga v zaporu, kjer bo imel vsaj jesti. — Boj z orožniki. V občini Detrehg na Sedmograškem so se kmečki fantje upri oroznikom, ki so jih prišli izganjati iz gostilne. Orožniki so streljali ter tri ubili. — Volkovi so se pojavili v Sulmski dolini na Srednjem Štajerskem ter raztrgali pri treh samotnih hišah priklenjene pse.

Zakonski razpor v hiši Lonyay. Efektov lačno židovsko časopisje ima že zopet debelo kost. Za saško afero je staknilo tako v rodbini grofa Lonyay in soproge, ki je kakor znano, bivša avstrijska prestolonaslednica Štefanija. Dočim se na eni strani namreč trdi, da je prišlo med zakonskima do tolike na petosti, da je ločitev zakona neizogibna, se na drugi strani navaja pismene dokaze, da se je grofica še le pred nekaterimi dnevi izrazilila, da je v drugem zakonu našla mir in zadovoljstvo ter je bila tudi zelo v skrbah, ko je soprog obolel za malarijo. Za zakonsko neslogo se navaja kot glavni vzrok potratnost grofice Štefanije, in grof Lonyay ne more več zmagavati vseh gmotnih bremen. Vrhnu vsega tega pa se še čuti kot soprog bivše članice vladarske rodbine zapostavljenega in preziranega. Na dunajski dvor sploh ne sme priti, in če ima soprog kaj opraviti na dvoru, čakati jo mora v vozu pred dvorom. O vsem tem se je grof Lonyay že opetovano pritoževal nekemu svojemu prijatelju. Navadni ljudje pač ne moremo razumeti, da bi ta dvojica ne mogla izhajati, dasi dobiva grofica 150.000 kron od dunajskega, 50.000 K od belgijskega dvora ter obresti od 2 milijonov kron, ki jih ji je poklonil cesar za do doto. Poleg tega pa ima grof še zelo velika posestva.

Podmita. Kmet Jožef Kahler pri Kraljevem Gradcu je hotel dobiti gostilničarsko koncesijo. Napisal je na okrajno glavarstvo proučilo ter priložil »malenkost« 100 gld., da ga glavar protežira. Ta je vse naznani državnemu pravništvu in v teh dneh je bil Kahler obsojen v šesttedenski zapor.

* **Iz Marijine družbe.** Kraj Vendlicourt pri Bernu v Švici je strogo katoliški, zato pa ima seveda tudi Marijino družbo. Predsednica je bila 21 letna lepa gospica Lavra Corbat iz boljše hiše. Župnik jo je zelo čislal ter jo vabil k sebi na posvetovanje, kako bi se rešilo še več devje za Marijo. Pri tem pa se je predinci primerila mala nezgoda, da je začutila živo bitje pod srcem. Ko je bilo to splošno znano in je deklica porodila, začel se je župnik kazati vernikom, kako zaničuje padlo

deveco. To preziranje pa tudi dekletu ni moglo biti po volji ter je povedala, kar se je sicer zavezala zamolčati, da ni z nikom drugim občevala, kakor z župnikom. In župnik je imel drzno čelo ter ovadil dekleta sodišču zaradi obrekanja. Zapeljana Lavra pa je prinesla k sodišču kupček pisem, ki jih je pisal župnik ter jih pribjal z žeblički v cerkveno klop, kjer je imela Lavra svoj sedež. Isti potom je tudi ona župniku odgovarjala. Dekle je bilo oproščeno, župnik pa obsojen v stroške ter razkrinkan kot najpredznejši hinavec.

Zakon zoper pijanje in visokošolci. Gremij dunajskih gostilničarjev je izročil vlasti svoje strokovno mnenje o novem zakonskem načrtu zoper pijanje. S 18. načrta namreč določa kazen za gostilničarje, ki bi dajali pičajo nedoletnim osebam. Ker pa se v Avstriji polnoletnost šele začenja s 24. letom, sklicuje se omenjeni gremij, da bi potem takem tudi visokošolcem ne smeli dajati pičaje, ki so pa vendar dokazano — najboljši pivci. Ali tudi sploh je gostilničar težko spoznati človeka ali je že 24 let star. Ali naj zahteva od vsakega gosta krstni list? Zato predlaga gremij, da se določi starost za gostilničko obiskovalce 16. leto.

Romanje v Rim. »Slovec« je obelodanil pred kratkim poziv za romanje v Rim, ker bo papež baje zopet obhajal neki jubilej. Svetopetrični noviči vzamejo romanje s seboj. Torej le denar, le denar! ... »Pregovor pravi: »Velika ptica potrebuje tudi veliko gnezdo.« Tu pa velja: Papež ima še veliko večjo bisago, kakor si jo le morete predstaviti, ta je res nenasitna in brez dna. — Kakor se poroča, letos brumni Druz v Pragi ne priredi nobenega romanja v Rim zavoljo nepričakovanih ovir, zato pa je že prej preskrbel, da bo šla v Rim njegova nekdanja gospodinja Madlova. Te dni jo baje prepeljejo iz zapora v porodišnico

* **Poštni poneverjalec Hitler** v Mürzschlagu, o katerem smo poročali, da je poneveril 60.000 K ter pobegnil, je veljal za premožnega moža, ker je pred leti podedoval po svoji teti v Graden hišo. Toda to hišo je že davno zaigral na horzi. Poneverjen sveto si je dal nakazati pri dunajski banki Plewa, kamor se je vozil dvačrat, da je denar vzdignil. Sumi pa se, da to ni edino sleparja in posebna komisija preiskuje nadalje.

Najnovejši londonski škandal. Neki Mr. Whittaker Wright je prišel pred par leti iz Avstralije v London ter napravil velikansko akcijsko podjetje na svoje zlate rudnike, ki bi naj bili v Brit. Kolumbiji in zapadni Avstraliji. Najprej si je znal pridobiti najuglednejše aristokrate in diplomate, ki so tvorili njegov upravni svet. Dobivali so zelo visoke plače, za drugo se jim ni bilo čisto nič treba brigati, niti zato, ali sploh obstojijo bogati rudniki. Ko so ljudje slišali o tako uglednem podjetju, ki ga je zaradi aristokratičnih oseb upravnega sveta začelo tudi časopisje hvaliti, so se kar trgali za dokaj drage delnice. Ustanovilo se je tudi več podružnic. Lani pa je prišel polom. Akcijonarji zgube okoli 8 milijonov fnt. šterl. Oblasti pa se odločno branijo, sleparja zapreti, češ, da v zakonu ni za to vročka. Sedaj je namreč znano, da je bil Wrightov »sotrudnik« tudi brat kralja Edvarda. Potem seveda...

Požar v petrolejskih jamah. V Boryslavu je nastal v petrolejskih jama, ki so last »Lánderbanek« predvčerajšnjem velik požar. Zgorelo je 32 jam in 23 hiš. Tudi neka deklica je zgorela, dočim je neka žena iz strahu zblaznela. Škoda znaša blizu 1 milijon kron ter jo tripi zavarovalna družba, ki je javila, da v bodoče ne prevzame več zavarovan petrolejskih vrelcev.

* **Kako se pozna, če je kdo „res“ pijan?** Zdaj je obelodanjen na Angleskem postava, da se bo vsakega pijanca sodniški kazuovalo. A kedaj je človek kaznivo pijan? Kje je meja med „dobro voljo“ in pregreškom? Marsikdo izpije veliko, a ne pozna se na njem nič. Tu je le izrek Bismarckov: »Fischers Fritze fisiche frische Fische.« Ako tega ni mogel Bismarck gladko izreči, je vedel, da ga ima. Neki mežnar pa je bil takrat pijan (in to je bilo itak malodane vsak dan), če na kaplavono povleje ni mogel izreči: Ljuba moja žena. »Lululu lu... več ni spravil njegov jezik na dan.

Književnost.

— **Slavenska Misao,** tako se imenuje list, ki je začel v hrvaškem jeziku izhajati v Trstu. Lastnik listu je gosp. Ante Jakić, glavni urednik pa g. dr. Ante Trešić-Pavičić. Novi list je naslednik listov La Pensée Slave in bo izhajal po dvakrat na teden.

Telefonska in brzjavna poročila.

Dunaj 14. januvarja. Poslanska zbornica se snidejutri, a že danes je došlo mnogo poslancev sem in poljski klub ima že danes klubovo sejo. Vse zanimanje je osredotočeno na to, kako bo s češko obstrukcijo. Najbrž privolijo Čehi, da se njihovi nujni predlogi zapostavijo za sedaj, tako da se bo moglo vršiti prvo branje na dnevnih red postavljenih točk.

Dunaj 14. januvarja. Načelniki nemških strank so imeli danes dopoludne posvetovanje, kako bi tudi čez češke nujne predloge omogočili razpravo o točkah dnevnega reda, a Čehi svojih predlogov ne umaknejo. Vseh nujnih predlogov, ki jih je rešiti, je 72 Prezident grof Vetter je rekel načelnikom nemških strank, da se more njih namen doseči samo potom principialnega sklepa poslanske zbornice.

Dunaj 14. januvarja. Vest, da se mislita grof Lonyay in bivša nadvojvodinja Štefanija ločiti, je zanikalna ne le sinočna oficijalna »Wiener Abendpost«, rego tudi Štefanija sama in njen soprog. Resnično pa je, da sta v tako občutnih denarnih stiskah.

Budimpešta 14. januvarja. Grof Lonyay je poobljal odvetnika dr. Fejerpasakyja, da toži tista osebe, ki so spravile v javnost, da se hoče ločiti od svoje zene.

Petrograd 14. januvarja. Nekateri inozemski listi poročajo, da je carica nevarno bolna. To je neresnično. Carica je v Livadiji popolnoma okrevala.

Kolonija 14. januvarja. Neki voditelj makedonskih Bolgarov je zastopniku »Köln. Ztg.« v Sofiji rekel, da Macedonci od obetanih reform ničesar ne pričakujejo, nego da se zdržijo, da se na spomlad začne splošna vstaja in da pojde tretjina bolgarskih častnikov v boj za Macedonce v zlici kordonu ob meji in v zlici Lambsdorffu.

Pariz 14. januvarja. Ministrski svet je sklenil, odbiti prošnje 147 cerkvenih družb za avtorizacijo. Doslej je vlada že odbila 947 takih prošenj.

Gospodarstvo.

Našim posojilnicam in hranilnicam.

»Ljubljanska kreditna banka razpošila ravnokar na naše posojilnice in hranilnice sledeči poziv:

»Dovoljujemo si poročati Vam, da je c. kr. deželna vlada za Kranjsko odlokoma od dne 19. marca t. l. dovolila spremembo naših pravil, v katereh se nahaja tudi novi stavki o ustanovljenju kreditnih društev in da torej ni nobenega zadržka več, zakaj ne bi smelo kreditno društvo slovenskih posojilnic pri ljubljanski kreditni banki začeti s svojim delovanjem.

V sledi tega dovoljujemo si opozoriti Vas na ustanovni občeni zbor diskontnega društva slovenskih posojilnic, kateri se je vršil dne 15. decembra 1900 in na katerem je bil g. Ivan Knez, veletržec in član upravnega sveta »Ljubljanske kreditne banke« v Ljubljani voljen predsednikom, gospodje: Ivan Hribar, župan ljubljanski in predsednik »Ljubljanske kreditne banke« v Ljubljani; dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celju; dr. Henrik Tuma, odvetnik v Gorici; Franjo Jošt, revizor zveze slovenskih posojilnic v Celju; Franc Kollmann, veletržec in član upravnega sveta »Ljubljanske kreditne banke« v Ljubljani; Ladislav Pečanka, ravatelj »Ljubljanske kreditne banke« v Ljubljani, odborovitim članom ter Vas vladljuno vabimo, da javite svoj pristop h kreditnemu društvu in da blagovolite v to svrhu priloženi list izpolnitvam v nam dospoliti.

Ne le, da so se živo zanimali za ustanovitev omenjenega društva vsi zastopniki slovenskih posojilnic, opozarjam Vas še posebej na to, da so se slična kreditna društva povsod obnesla, tako n. pr. kreditno društvo čeških posojilnic pri »Živnostenski banki« v Pragi ter da so splošno olajšala in razširila kreditni promet.

Pri naših posojilnicah ne vzema še menica jeji pripadajočega mesta; treba tedaj, da si posojilnice stavijo za naložo zlasti delovanje v tej smeri, da zadobi naloženi kapital potrebno mobilnost.

V nadi, da čim preje in kolikor možno natančno izpolnite priloženi zglaševalni list in nam ga dospoštejete, beležimo z odličnim spoštovanjem »Ljubljanska kreditna banka«.

Pozdravljamo prav istreno to s strani »Ljubljanske kreditne banke« započeto akcijo, ki ima važen gospodarski pomen. Kakor kažejo ko-roške posojilnice, ki so se hotele priklopiti ondolni zvezni nemški posojilnic, nastala je že živahna, prav živa potreba, da se kreditne razmere naših denarnih zavodov uravnajo. Izražamo upanje, da naša posojilnice ne zamude te prilike, ker tako lahko primerno razširijo svoj delokrog.

Poziv!

Naš žalostni materialni položaj kriči do neba! Od nas se zahteva, da bodimo moderni v vseh zadevah, da spolnujmo strogo predpisane zakone. — Kar se pa zahteva od nas, to zahtevamo tudi mi, da se nam dá, in to je spolnitve temeljnega zakona § 55, kjer se ukazuje, da bodi učitelj stanu primerno plačan. — V skorih vseh kronovinah so prišli že do prepričanja, da se more edino le oni narod kulturno povzdigniti, ki ima gmotno dobro situirano učiteljstvo — in sklep se na vseh koncih in krajinah — kako pomagati učiteljstvu. Le pri nas smo tako srečni, da se za nas nič ne storiti in to radi — ljube obstrukcije. In temu mora biti konec! — Vsled tega pozivlja podpisano predsedništvo, da sklice vedežno učiteljsko društvo vojvodine Kranjske v najkrajšem času učiteljski shod v Ljubljano, na kateri shod naj se povabi vse kranjske poslance, deželne kakor državne, c. kr. vlado in c. kr. šolske faktorje. In na tem shodu se naj pove jasno in odločno, da tako ne moreti dalje. Aut — aut!

Društvo učiteljev in šolskih prijateljev okraja logaškega.

Iv. Šega, Jos. Bénedek, t. č. tajnik. t. č. predsednik.

Borzna poročila.

Ljubljanska Kreditna banka v Ljubljani. Uradni kurzi dunaj. borza 14. januarja 1903.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
42½% majeva renta . . .	100 95	101·15
42½% srebrna renta . . .	100 90	101·10
4½% avstr. kronска renta . . .	101·	101·20
4½% „ zlata . . .	121·	121·20
4½% ogrska kronška „ . . .	98 85	99·05
4½% „ zlata . . .	120 90	121·10
4½% posjilo dežele Kranjske . . .		

Največja zalog za navadne do najfinješih otroških vozičkov
in navadne do najfinješe
žime.
M. Pakič
v Ljubljani.
Neznam naročnikom se pošilja s povzetjem.

Zahtevajte pravo
Ciril-Metodovo kavino primes

katero priporoča domača

I. jugoslov. tovarna za kavine surogate v Ljubljani.
Zahtevajte jo povsod!!

Krasno izber konfekcije za dame in deklice
kakor tudi manufaktурно blago
perilo
vsakovrstne preproge
i. t. d.
priporoča
Anton Schuster
Ljubljana
Špitalske ulice štev. 7.

!Predpust 1903!

Mične novosti blaga za plesne veselice priporoča Alojzij Persché Pred škofijo 21.

!Predpust 1903!

Pod tranco št. 2.

Klobuke
cilindre, čepice in slamnike
v najnovješih faconah in v veliki izberi
priporoča
Ivan Soklič
Pod tranco št. 2.
Postaja elektr. železnice.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraspršnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšajočimi se vplačili. Vsak član ima po pretekli petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rezervni fondi: 25,000,000 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 75,000,000 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z veskoči slovensko-narodne uprave.
Vsa pojasnila daje: Generalni zastop v Ljubljani, česar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah štev. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škoda cenuje takoj in najkulantejne. Uživa najboljši sloves, koder posluje Vsak član ima po pretekli petih let pravico do dividende.

!Primereno darilo!

Jutri
žrebanje!

Glavni dobitek
kron 40.000 kron

Srečke umetniško-obrtnega društva J. C. MAYER
(2927-24) à 1 krona v Ljubljani.

Št. 337.

Razglas.

(150-1)

Občni zbor prve dolenske posojilnice, registrirane zadruge z neomejenim poroštvo v Metliki, sklici se s tem na 26. januvarja 1903 ob 9. uri dopoludne v občinsko pisarno v Metliki z dostavkom, da, ako k temu občemu zboru v smislu § 39 posojilnih pravil dovolj povabljenih ne bi prišlo, bode drugo občeno zborovanje dne 16. februarja 1903 ob istej uri in na istem kraju ter da se bode ta dan o na dnevni red stavljenih predmetih brez ozira na število navzočih društvenikov sklepal.

Dnevni red k občenemu zboru je sledeči:

1. Nagovor ravnatelja;
2. Poročilo blagajnika;
3. Poročilo nadzorstvenega odbora;
4. Potrjenje računa za leto 1902;
5. Predlog bilance za leto 1902;
6. Odobrenje kupa metliške graščine v last posojilnice in dovojenje prodaje drugih lastnih zemljišč;
7. Predlogi društvenikov.

Nadzorstvo prve dolenske posojilnice v Metliki,

dne 11. januvarja 1903.

Načelnik: **Ant. Terček.**

Restavracija hotel „pri Slonu“

Ljubljana, Dunajska cesta 2.

Usojam si p. n. občinstvu uljudno naznaniti, da sem s **7. januarjem t. l.** pričel točiti izborni in priljubljeno

GÖSS-OVO pivo

obenem bom imel tudi zanaprej dobro uležano **zimsko pivo** v sodkih iz pivovarne v **Pliznju**.

Pred gledališkimi predstavami in po njih vedno sveža kuhinja, izborna, dobra naturna vina, skrbna postrežba; tudi je vedno na razpolago družinska soba za 15—20 oseb.

Z velespoštovanjem

C. O. Schmidt
restavrater.

Častiti gg. ženini in neveste.

Priporočam svojo bogato zalogu in naznanjam, da sem prodašno prenaredil, ponovil in povečal, in prodajam po jako nizkih cenah vse najprimernejše reči in sicer:

Žepne ure, posebno v Švici nakupljene, **stenske (Pendel) ure** z novim, na zvon donečim bitjem, **verižice** vse vrste, **prstane, broške, uhane** i. t. d. **Sivalne stroje**, nove vrste „Singer“ za domačo rabo, **prav pocent**, in tudi za vezenje. **Namizno opravo** (Bestek) iz China in **pravega srebra**.

Se priporočam za mnogobrojni obisk

(42-3) **Fran Čuden**
urar in trgovec na Mestnem trgu.

Najlepšo luč

Zaloga za Kranjsko pri: M. Kastnerju v Ljubljani.

dosežete z vporabo **tržaškega cesarsko-kronskega kristalnega olja**
(Sicherheits-Petroleum).

Prednosti: popolnoma bel plamen, gori brez duha in je nevnetljiv.

V izvirnih posodah à 15 kg; za kilogram 56 vin. Zastave za posodo se ne zahteva. — Naročila na deželo se izvršujejo v zaboljih po 2 posodi franko zabol. (3124-8)

Na drobno se prodaja liter po 48 vin.